

- 7 (3,46 GORR.). प्रङ्गारिकरतो मदनः VIKR. 9. °लज्जा ÇAK. 14, 3. Spr. 3018.
(II) 1911. RĀGA-TAR. 2, 121. 3, 484. 5, 230. 233. °प्रू PARĀAR. 1, 10, 26.
11, 30. 14, 69. Verz. d. Oxf. H. 130, a, No. 236. 208, b, 27. 213, b, 1. धर्मार्थ-
कामैस्त्रिविधः प्रङ्गारः SĀH. D. 516. धर्म°, अर्थ°, काम° 193, 8. fgg. BHAR.
NĀTJAG. 18, 67. fgg. संभोग° SĀH. D. 226. 7, 7. °चेष्टित 93. °चेष्टा RAGH. 6,
12. HALĀJ. 1, 89. — c) N. pr. verschiedener Männer Verz. d. Oxf. H.
210, a, No. 498. RĀGA-TAR. 8, 329. 509. 2121. 2354. 2370. 2434. 2471. °भृ
2427. — 3) n. a) Mennig H. 1061, Schol. H. an. MED. — b) Gewürz-
nelke. — c) Mehl, Pulver H. an. MED. — d) frischer Ingwer (vgl. प्र-
ङ्गवेर) ÇABDAK. im ÇKDr. — e) schwarzes Agallochum (कालागुरु) RĀ-
GĀN. im ÇKDr.
प्रङ्गारक (von प्रङ्ग oder प्रङ्गार) P. 5, 2, 122, Vārtt. 4. Vop. 7, 32. fg.
1) adj. gehört MED. r. 165. — 2) n. Mennig RĀGĀN. im ÇKDr.
प्रङ्गारचन्द्रेदय m. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 826.
प्रङ्गारचन्मन् m. ein N. des Liebesgottes H. 229, Schol.
प्रङ्गारण (von प्रङ्गार्य) n. bei den ekstatischen Paçupata das Ver-
liebthun, das Benehmen eines Verliebten SARVADARÇANAS. 78, 9. त्रपयौ-
वनसंपन्ना कामिनीमवलोक्यात्मानं कामुकमिव पैर्विलासैः प्रदर्शयति तत्
प्रङ्गारणम् 11. fgg.
प्रङ्गारतिलक n. Titel verschiedener Werke GILD. Bibl. 247. Verz. d.
Oxf. H. 209, b, No. 491. SĀH. D. 202, 13. UGĀVAL. zu UṆĀDIS. 3, 47. —
Vgl. कृच्छ्रङ्गार°.
प्रङ्गारपिण्डक m. N. pr. eines Schlangendämons HARIV. 9303. H.
1314, Schol.
प्रङ्गारभूषण n. Mennig H. 1061.
प्रङ्गारमञ्जरी f. N. pr. eines Frauenzimmers HALL in der Einl. zu Vi-
SAVAD. 37.
प्रङ्गारमण्डप Tempel der Liebe, N. eines Tempels SKANDA-P. in Verz.
d. Oxf. H. 71, b, 27.
प्रङ्गार्य (von प्रङ्गार) verliebt thun, — sein: प्रङ्गारितं verliebt (viel-
leicht auch geputzt) gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. — Vgl. प्रङ्गारण.
प्रङ्गार्योनि m. ein N. des Liebesgottes H. 229, Schol. HALĀJ. 1, 32.
प्रङ्गारसाष्टक (प्र° - रस + अष्टक) n. acht Strophen erotischen Inhalts,
Titel eines dem Kālidāsa zugeschriebenen Gedichts; herausgegeben
in HAB. Anth. 510. fg. KĀVJAKALĀPA 94. fg. KĀVJASAMĠRAHA 29. fg.
प्रङ्गारवत् (von प्रङ्गार) 1) adj. verliebt; erotisch Comm. zu DAÇAR. 3,
46. — 2) f. °वती a) ein Frauenname KATHĀS. 123, 316. 336. Verz. d.
Oxf. H. 132, b, 32. — b) N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 132, b, 26.
प्रङ्गारशत und °क n. hundert über Liebe handelnde Sprüche, Titel
der 1ten Centurie des Bhartṛhari, Verz. d. Oxf. H. 133, b, No. 248.
134, a, No. 247. BHARTṚ. ed. BOHL.
प्रङ्गारशेखर m. N. pr. eines Fürsten HALL in der Einl. zu ViSAVAD. 36. 39.
प्रङ्गारसिंह m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 530.
प्रङ्गारित s. प्रङ्गार्य.
प्रङ्गारित्न् (von प्रङ्गार) 1) adj. a) geputzt, schön gekleidet TRIK. 3, 3,
264. fg. H. an. 3, 426. MED. n. 214. — b) verliebt MED. Verz. d. Oxf. H.
209, b, No. 491. Schol. zu KĀVJ. 3, 121. erotisch DAÇAR. 3, 46. — 2) m.
a) Elephant TRIK. H. an. MED. — b) der Betelnussbaum diess. — c)

- Rubin (माणिक्य) RĀGĀN. im ÇKDr. — 3) f. °पि Geliebte, Gattin Inschr.
in Journ. of the Am. Or. S. 6, 306, Çl. 21.
प्रङ्गार्य (von प्रङ्गार), °पति der Liebe begehren Spr. 2641.
प्रङ्गाल s. कटु°.
प्रङ्गि = प्रङ्गी (s. u. प्रङ्ग). 1) f. ein best. Fisch ÇABDAR. im ÇKDr. —
2) f. n. = प्रङ्गीकनक COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 9, 96.
प्रङ्गिक 1) m. ein best. vegetabilisches Gift H. 1198. HALĀJ. 3, 25. —
2) m. oder f. (am Ende eines adj. comp. f. घृ) nach NILAK. eine Schlem-
dermaschine: समुद्रप्रङ्गिका MBH. 3, 643. — 3) f. घा Birke ÇABDAR. im
ÇKDr. — Vgl. रक्त°.
प्रङ्गिर्ण (von प्रङ्ग) P. 5, 2, 114. m. Widder H. 1277.
प्रङ्गिर्न् (wie oben) 1) adj. a) gehört MED. n. 143. RV. 1, 32, 15. 33, 12.
3, 8, 13. AIT. Br. 4, 17. KĀTH. 33, 1. MBH. 2, 1850. 3, 12778. R. 2, 25, 17.
MĀRK. P. 79, 6. प्रवालमणि° Hörner von — habend R. 3, 49, 4. m. ein
gehörntes Thier JĀGĀ. 2, 300. MBH. 1, 6450. Spr. 3348. (II) 3214. VARĀH.
BRH. S. 16, 8. BRH. 5, 25. Stier HĀR. 79. — b) mit Hauhähnen versehen:
हेम° MBH. 1, 7344. m. Elephant MED. — c) mit einem Stachel versehen;
s. विष°. — d) mit Gipfeln versehen; m. Berg MED. MBH. 3, 1753. 9,
1927. RAGH. 12, 80. — e) mit Wipfeln versehen; m. Baum MED. — f)
mit einer Brust versehen (nach BURNOUF): चारु° BUĀG. P. 5, 2, 16. —
2) m. a) ein gehörntes Thier; Stier; Elephant; Berg; Baum s. u. dem
adj. — b) ein best. giftiges Thierchen SUÇA. 2, 287, 12. — c) eine best.
Pflanze, = वृषभ COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 4, 4. — d) N. pr. eines
Gebirges HĀR. 26. VP. 167. MĀRK. P. 54, 9. Verz. d. Oxf. H. 48, a, 40.
— e) N. pr. eines Rshi MBH. 1, 1679. fgg. 1965. fgg. HARIV. 9373. Verz.
d. Oxf. H. 122, a, 3. — 3) f. प्रङ्गिणी a) कुह AK. 2, 9, 66. H. 1265. —
b) Bez. verschiedener Pflanzen; = स्नेहघ्नी, मल्लिका und ज्योतिष्मती
MED. — Vgl. द्वि°, विष°.
प्रङ्गिपुत्र m. patron. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 55, b, 10. 12.
प्रङ्गिवर m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 280, a, No. 656.
प्रङ्गीकनक n. zu Schmucksachen dienendes Gold AK. 2, 9, 96. H. 1046.
HĀR. 50.
प्रङ्गीश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 11.
प्रङ्गिरिपुर n. eine Corruption von प्रङ्गिरिपुर Verz. d. Oxf. H. 257,
a, 27; vgl. WILSON, Sel. Works 1, 199. 201.
प्रङ्गिरीमठ m. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 149, a, 10.
प्रङ्गिश्चर Verz. d. B. H. 144, 27 vielleicht fehlerhaft für प्रङ्गीश्वर.
प्रङ्गीत्पादन (प्रङ्ग + उ°) adj. Hörner erzeugend, in Verbindung oder
mit Ergänzung von मन्त्र Zauberspruch KATHĀS. 37, 68. 58.
प्रङ्गीत्पादिन् adj. dass.; f. N. pr. einer Jakshiṇī, die Hörner erzeugt
und Menschen in Vieh verwandelt, KATHĀS. 37, 58. fgg.
प्रङ्गीश्लीष (प्रङ्ग + उ°) m. Löwe H. Ç. 183.
प्रङ्ग्य (von प्रङ्ग) adj. hornartig gaṇa शाखादि zu P. 5, 3, 108.
प्रङ्गाणिका s. प्रङ्गाणिका.
प्रत (partic. von श्रु = श्रा) 1) adj. gekocht P. 6, 1, 27. Vop. 26, 111.
AK. 3, 2, 45. H. 1485. HALĀJ. 2, 121. 261. ÇAT. Br. 1, 2, 3, 14. 16. 5, 26.
3, 8, 2, 6. स्वयं° 7, 3, 1, 26. मांस MBH. 3, 2941. क्रोधेन तज्जलं तस्य सर्वं प्र-
तमिवाभवत् HARIV. 3639. पयस् 8447 (सुत die ältere Ausg.). R. 2, 56, 24